

§ 8.

Landbrugsministeren bestiller Tiendeafløsnings-Kommissærer, en for hver Amtsradsfreds. Begæringer om Tiendeafløsning skulle indgives til Finansministeriet, der efter at have noteret dem i en Ordensprotokol, jfr. § 3, afgiver dem til vedkommende Kommissær. Han giver de paagældende Underretning om, hvilke Dplysninger og Dokumenter der skal tilvejebringes, og naar disse ere tilvejebragte, indkalder han ved offentlig Bekendtgørelse i de stedlige Blade med 14 Dages Varjel alle i Afløsningen interesserede — derunder Panthavere i Tienden — til et Møde, hvor der gives dem Veflighed til at udtale sig om Sagen, og optager det forhandlede i en af Landbrugsministeren godkendt Forhandlingsbog. Efter Forhandlingens Afslutning indsender han en Udskrift deraf, bilagt med alle Aktstykker, til Finansministeren til hans Resolution. De i § 2, sidste Stykke, ommeldte Overenskomster ville være at afslutte for vedkommende Kommissær og indføres i hans Forhandlingsbog, hvoraf han indsender Udskrift, bilagt med alle Aktstykker, til Finansministeren til hans Resolution.

§ 9.

Finansministeren er bemyndiget til at tilstaa enhver Tiendeyder, hvis Tiendeydelse afløses i Henhold til denne Lov, Laan af Statskassen til Betaling af Afløsningssummen — efter Omstændighederne med Fradrag af hans Andel i det i § 3 fastsatte Bidrag. Et saadant Tiendelaan forrentes og afdrages med 2 pCt. halvaarlig af dets oprindelige Beløb, saaledes at Renten beregnes til 1½ pCt. halvaarlig af det til enhver Tid skyldige Beløb, medens Resten affrives som Afdrag. Den halvaarlige Ydelse udredes til vedkommende Amtstue og forfalder til Betaling sammen med de kongelige Skatter og Afgifter, første Gang den første Skattetermin efter Laanets Ydelse, og beholder samme særegne Sikkerhed og Fortrinshet i den paagældende Ejendom, som nu tilkommer Tienden. Udskyttes Ejendommen, bliver der med Hensyn til Fordeling af den halvaarlige Ydelse at forholde efter de samme Regler, som ifølge Lov om Tiendevederlag af 23de Januar 1862 § 6 gælde for Fordeling af Tiendebyrden.

Ejer Staten den Tiende, der afløses, kan Tiendeyderen i Stedet for at indbetale Afløsningssummen lade denne — efter Omstændighederne med Fradrag af hans Andel i det i § 3 ommeldte Bidrag — forblive indestaaende i Ejendommen mod at svare halvaarlig Ydelse ganske paa samme Villkaar og med samme Sikkerhed og Fortrinshet, som ovenfor angivet for Tiendelaan. Det samme gælder ved Afløsning af Tiender, der tilhøre Statsinstitutter, men ikke ved Afløsning af de i § 6 ommeldte Tiender.

For de halvaarlige Ydelser saavel af Tiendelaan som af de Afløsningssummer, der forblive indestaaende i paagældende Ejendomme, kan Udpantning finde Sted.

§ 10.

Naar Tiendeejeren deri er enig, kan Finansministeren, i Stedet for at udbetale Tiendelaanet til Tiendeyderen, paa Statskassens Vegne udstede en Obligation til Tiende-ejeren — efter Omstændighederne med Tillæg af det i § 3 ommeldte Bidrag — med samme Villkaar for Forrentning og Betaling af Kapitalen, som i foregaaende Paragraf er fastsat for Tiendelaanet; dog bliver den halvaarlige Ydelse at betale Tiendeejeren i de sædvanlige halvaarlige Terminer.

§ 11.

Vil en Tiendeyder begære Tiendelaan af Statskassen eller vil han, hvor saadant kan ske, begære, at Afløsningssummen forbliver indestaaende i Ejendommen mod halvaarlig